שמ"ד

בה"ה

קידושין כ"ד - ד' א' - יציאה דבולתה

אמ"ש שם ואילמא לדידה, השתא אבי מקבל קידושי, ואיהי שקלא כסף ובו' ומן הא' איכא הא קסנה אבל נערה בו' אין דנערה היא אבי ובו' ובת נילף מינה מאנשו מאיסורו לו ולפי ובו'. אלא מסתברא יציאה דבולתה קא ממעט ובו'. ואלבא לפי המסקנא דנערה ודאי דכסף קידושי שלו הם מיציאה דבולתה, מיהו אכתי לא ידעי דאביה הוא המקבלה, אמרי הנוס בין דידעי דאבי שקלא כסף, ידעי דהוא המקבלה.

ותמה הערוך"ו מה הראי, בשלמא לעיל, דאבי המקבלה ואיהי תקבל כסף, לא שייך x אבל לדיפוך אפשר לומר דהוא מקבל עבדה, ואבי אכה בכסף הקידושין מדין כל שבח נעורים לאבי כמו מעשי, דשייך לאבי מה שהרויחה. (וי' בבלין קידושין בשם רמ"ד אור וקלאיתי להערוך).

ואפ"ל דבהו יסוד, דהיקנה הוא שבריך לקבל הכסף, ואם היא מקבלת עבדה, והוא המקנה, בהכרח שתקבל הכסף. ואם הוא אכה בכסף מדין שבח נעורים כמו מעשי, בהכרח שהוא אכה בכסף, והוא חוצה ואכה ממנה (וי' בלוק כ' אלו נערות בקנס, מחלוקת הראשונים, אי מיקרי לוקח יפיר, אוו דהחוב לבא, והוא אכה ממנה).

אבל אפ"ל הכא דעיקר הצבור לוקח, והוא מקדש עבדה, מאחר דבוון דהוא מקבלת עבדה, הרי הוא המקנה וצריכה לקבל הכסף.

---

x) דלא מסתבר דאבי מקבלה, למה יתן לה הכסף

והשתיק שניר ולפי יציאה דבולמה קו מעמד, והיינו דאילו היו מאון דיציאה לבולמה, בוודאי שיש עיקר הצבוי לגרון, דהלו המקנה ומלכיה מיטמאן, הן דבולמה ביציאה מרשות הרב, אבל הבי דעיקר הצבוי הוא לרב, (מאי שולבאה מעלו כאן מן הגרון)), ומאילו כון דעיקר הצבוי הוא לרב, דהברת דהלו המרדשה והלו המקנה.

והקרלקו מישב לו כתוס, אלו כון דידעו מציאה דבולמה, דהבסף לגבי, ואין הגרון אלו לעצון מי הלו המרדש, וצהו עינין של אישהו, וצה אפשר לאולף מהברת עדרים, דהלו דרחי לאיל מאלעו מאישהו לו ולפי צהו דלעו אם רוצים לאולף אם הקדשין ואם הבסף לגבי. אבל הלעו דידעו בסעו לגבי מציאה דבולמה, שניר אפשר לולף עינין האישה מהבן. ולפי הקרלקו מישב הלו דאמי בקמי וצריבו דלו אשמעי מעשי משום דקו מיתסרי מינו (ואיו לאולף בסף קדשי מעשי) ולבאו אין אפשר לולף מעשי דגבי הלו המרדשה, דמעשי אפשר לולף דגבי צלבה מדון שבת עדרים, ולפי הקרלקו נמצא, דקדשין עקרן הן אישהו ואפשר לולף מהבן, אין לצבות הבסף אפשר ללמוד מעשי. ובדלעיל. אבל לפי התוס, דהסבר דלעיל, דיציאה דבולמה קו מעמד, קי אין אפשר ללמוד קדשין מעשי, דהלו המרדשה, נמצא דהלו עקרן עקרמה, והלו צלבה מדון שבת עדרים כמו מעשי. לו קה (השאלה למס דבולמל ובקה, החדשים הלו בקדשין הבא) בישר הדבר. עיש היטב.